

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

8. Siemens G., Long P. Penetrating the fog: Analytics in learning and education. *EDUCAUSE Review*. 2011. 46(5). С. 30–40.
9. UNESCO. Global Education Monitoring Report 2020: Inclusion and education. All means all. Paris: UNESCO, 2020. P. 77–83.

Фасій А. В.

асистент кафедри загальнотеоретичної,
конституційної та цивілістичної юриспруденції
Миколаївського навчально-наукового інституту права,
аспірантка кафедри міжнародного та європейського права
Національного університету «Одеська юридична академія»

**МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ
В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ**

Сьогодні, в умовах модернізації та глобалізації освіти, коли знання й освітні послуги набувають транскордонного й транснаціонального характеру, особливого значення набуває можливість забезпечення міжнародного співробітництва України у сфері освіти й науки. Така взаємодія створює передумови для інтеграції національної освітньої системи до спільного європейського освітнього простору, сприяючи уніфікації стандартів, взаємному визнанню кваліфікацій і посиленню конкурентоспроможності вищої освіти держави. В умовах сьогодення одним із важливих інструментів підвищення якості освіти є міжнародна академічна мобільність, яка здатна забезпечити інтеграцію національних закладів освіти у світовий науково-освітній простір, обмін кращими практиками та формування європейських стандартів у підготовці фахівців.

Саме міжнародна академічна мобільність дає можливість здобувачам освіти, педагогічним та науково-педагогічним працівникам здобувати нові знання, досвід і компетентності у закордонних університетах, що в свою чергу сприяє підвищенню рівня професійної підготовки.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про вищу освіту» академічна мобільність розуміється як можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами. Головною метою академічної мобільності є забезпечення якісної освіти шляхом обміну досвідом, ідеями, методиками викладання та науковими підходами. ЮНЕСКО пропонує розуміти академічну мобільність як фізичне або віртуальне переміщення людей за межі своєї країни для навчання, викладання чи дослідження [1].

Академічну мобільність доречно поділити та такі види:

- залежно від територіального охоплення — внутрішню та міжнародну;
- залежно від форми участі — очну, віртуальну (дистанційну), змішану.

Внутрішня академічна мобільність передбачає переміщення в межах країни, наприклад, між університетами або науковими центрами України. Такий формат дає змогу обмінюватися досвідом між регіональними закладами, формувати єдині освітні стандарти та сприяти підвищенню якості освітнього процесу на національному рівні.

Міжнародна академічна мобільність охоплює переміщення за межі держави й реалізується в межах міжнародних угод і програм. Найвідомішою серед них є програма Erasmus+, що підтримує короткострокові обміни студентів і викладачів, розвиває міжуніверситетську співпрацю та сприяє визнанню результатів навчання у різних країнах [2].

Фізична академічна мобільність означає реальне переміщення учасника до іншого університету або країни для участі в освітньому чи науковому процесі. Саме фізична академічна мобільність забезпечує глибоку інтеграцію у культурне та академічне середовище, сприяє формуванню глобальної ідентичності й розвитку міжкультурних компетентностей.

Віртуальна (або дистанційна) академічна мобільність — новітній формат, який активно розвивається у цифрову епоху. Вона передбачає участь здобувачів освіти та науково-педагогічних працівників у навчальних програмах, курсах або дослідницьких проектах іноземних університетів без фізичного переміщення, з використанням онлайн-платформ і технологій дистанційної освіти. На думку В. Козиренко, віртуальна мобільність передбачає реалізацію певних задач, серед яких: формування електронних навчальних курсів відповідно до узгоджених програм; розробка програм до комунікаційного і програмного забезпечення учасників освітнього процесу; підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників та інші [3, с.163].

Змішана академічна мобільність передбачає поєднання очно-дистанційної форми, що в свою чергу дає можливість поєднувати переваги обох форм мобільності.

Участь здобувачів освіти, педагогічних та науково-педагогічних працівників у міжнародних програмах, таких як Erasmus+, Horizon Europe, Fulbright, DAAD, є важливим елементом у системі забезпечення якості освіти, оскільки вона сприяє впровадженню європейських стандартів навчання, академічній доброчесності та розвитку професійних компетентностей.

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку реалізації права на академічну мобільність»,

цілями академічної мобільності є: інтеграція України в європейський простір вищої освіти та європейський дослідницький простір; обмін передовими практиками та досвідом у сферах освіти і науки; модернізація системи освіти; цифровізація навчання та управління; підвищення якості освіти та ефективності наукових досліджень; підвищення конкурентоспроможності освітньо-наукової спільноти України; розвиток професійних навичок та особистісних якостей учасників академічної мобільності; поглиблення співробітництва з міжнародними партнерами у сферах освіти і науки; підтримка соціальних, економічних, культурних взаємовідносин та зв'язків з іншими країнами [4].

Крім того, участь у програмі міжнародної академічної мобільності дозволяє здійснювати зовнішню оцінку якості освітніх процесів, посилює прозорість, порівнюваність результатів навчання та стимулює розвиток системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти. До прикладу, програма Erasmus+ акцентує увагу на міжнародній акредитації освітніх програм і взаємному визнанні кредитів між університетами, а Horizon Europe заохочує наукову мобільність та міждисциплінарні дослідження для підвищення ефективності інноваційного потенціалу європейської освіти.

Реалізація права на міжнародну академічну мобільність здійснюється через узгоджену процедуру, яка включає кілька ключових етапів. Насамперед заклади вищої освіти укладають міжнародні угоди або міжінституційні договори про співпрацю, які визначають умови участі студентів і працівників у програмах мобільності (наприклад, Erasmus+, Fulbright, DAAD тощо). Відповідно до цих угод, учасники відбираються на конкурсній основі згідно з академічними показниками, знанням іноземної мови та мотивацією.

Далі для забезпечення правового оформлення мобільності укладається тристороння угода між закладом освіти, учасником програми та приймаючою стороною. У ній визначаються права та обов'язки сторін, терміни, джерела фінансування, академічні результати, що підлягають зарахуванню.

Важливим етапом є визнання результатів навчання або стажування, отриманих за кордоном. Воно здійснюється шляхом перезарахування кредитів європейської системи трансферу та накопичення кредитів (ECTS).

Таким чином, академічна мобільність — це один із ключових інструментів інтернаціоналізації освіти та підвищення її якості. Вона сприяє розвитку університетських партнерств, створенню спільних освітніх програм, взаємному визнанню кваліфікацій і гармонізації освітніх стандартів. Саме через розширення можливостей мобільності Україна поступово інтегрується до європейського освітнього про-

стор, забезпечуючи відповідність національної освіти міжнародним критеріям якості.

Міжнародна академічна мобільність безпосередньо впливає на якість освітніх процесів, оскільки вимагає впровадження прозорих механізмів визнання результатів навчання, адаптації освітніх програм до європейських стандартів та забезпечення академічної доброчесності. Водночас міжнародна мобільність стимулює розвиток внутрішньої якості освіти в університетах, адже підвищує вимоги до рівня володіння іноземними мовами, цифрової компетентності та професійної підготовки учасників освітнього процесу.

Міжнародна академічна мобільність здатна забезпечити такі ключові напрями підвищення якості освіти: інтернаціоналізацію освітнього процесу, що сприяє інтеграції національної системи вищої освіти до європейського та світового освітнього простору, гармонізації стандартів і програм підготовки, розвиток кадрового потенціалу закладів освіти, зокрема через обмін досвідом між науково-педагогічними працівниками, підвищення кваліфікації, впровадження інноваційних методик навчання та оцінювання, формування глобальних компетентностей у здобувачів освіти, зокрема міжкультурної комунікації, критичного мислення, адаптивності, толерантності та здатності працювати в міжнародному середовищі, посилення наукової співпраці, що забезпечує участь у міжнародних дослідницьких проєктах, спільних публікаціях, обміні результатами наукової діяльності та зростанні цитованості українських науковців, підвищення рівня акредитації освітніх програм, оскільки участь у міжнародних проєктах мобільності стимулює впровадження європейських стандартів якості та системи взаємного визнання кваліфікацій, зміцнення іміджу університетів, підвищення їх конкурентоспроможності на міжнародному ринку освітніх послуг і залучення іноземних студентів.

Таким чином, для української системи освіти, особливо в умовах євроінтеграції та післявоєнного відновлення, міжнародна академічна мобільність стає не лише показником якості, а й дієвим механізмом її підвищення, що забезпечує сталий розвиток і інтеграцію у світовий освітній простір.

Список використаних джерел

1. Academic mobility in higher education. URL: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000389878>
2. Mobility projects for higher education students and staff. URL: <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/programme-guide/part-b/key-action-1/mobility-projects-for-higher-education-students-and-staff>
3. Козиренко В. П. Віртуальна мобільність: стан і перспективи. *Академічна мобільність — фактор освітньої євроінтеграції України* : матер. Міжнар.

наук-практ. конф., Харків, 16–19 листопада 2010 р. Харків : Вид.-во НУА, 2010. С. 163–164.

4. Про затвердження Порядку реалізації права на академічну мобільність: Постанова Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/579–2015-п#Text>

Фасій Б. В.

кандидат юридичних наук, доцент,
декан факультету судового та міжнародного права,
доцент кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»

**ДОСЛІДНИЦЬКІ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ
ВИЩОЇ ОСВІТИ У ЦИФРОВУ ЕПОХУ**

У добу стрімкого розвитку цифрових технологій, коли знання стають головним ресурсом розвитку, здатність здобувачів освіти проводити якісні наукові дослідження перетворюється на одну з ключових умов їх професійної успішності. У зв'язку з цим відбувається переосмислення ролі наукових досліджень, способів отримання, опрацювання та поширення знань. Цифрові технології відкривають широкі можливості для доступу до світових наукових ресурсів, аналітичних платформ, баз даних, репозитаріїв, штучного інтелекту, які значно розширюють потенціал дослідника. При цьому вони вимагають від здобувачів освіти нових умінь — критично оцінювати інформацію, працювати з великим масивами даних, дотримуватись принципів академічної доброчесності в цифровому середовищі та ефективно застосовувати технологічні інструменти у своїй науковій діяльності.

Разом із тим цифровізація породжує низку викликів, серед яких — інформаційне перевантаження, ризики маніпуляції даними, проблеми забезпечення наукової етики та кібербезпеки. Тому розвиток дослідницьких компетентностей у здобувачів освіти має відбуватись не лише через опанування технічних навичок, а й через формування критичного мислення, аналітичної культури, уміння працювати у міждисциплінарному середовищі.

Мерзликін О. пропонує розуміти поняття «дослідницька компетентність» як особистісне утворення, що проявляється в готовності та здатності до здійснення дослідницької діяльності та включає в себе когнітивний, праксеологічний, аксіологічний та соціально-поведінковий компоненти [5, с. 82]. На думку М. Головань та В. Яценко, дослідницька компетентність — це цілісна інтегративна характеристика особистості, що поєднує систему наукових знань, сформовані вміння,

Несторук Н. А., Чикунів П. О.

Прагматизація освіти на засадах проблемного навчання 465

Пеліван О. К.

Роль правоохоронної діяльності у формуванні правової культури молоді в умовах трансформації сучасної освіти 468

Піть І. Ю.

Ефективні антикорупційні практики у системі вищої освіти України 471

Редіна Є. В.

Управлінські виклики цифрової трансформації в українських університетах 474

Томчаковський О. Г.

Використання освітніх платформ для проведення студентських досліджень у процесі вивчення англійської мови 479

Тупікова Т. В.

Оптимізація робочих процесів у вищій освіті: інновації та технології 481

Фасій А. В.

Міжнародна академічна мобільність в системі забезпечення якості освіти 484

Фасій Б. В.

Дослідницькі компетентності здобувачів вищої освіти у цифрову епоху 488

Форманюк В. В.

Необхідність адаптації освітніх програм у контексті післявоєнної відбудови України 492

Хижняк Є. С.

Комунікативна компетентність як фактор професійної мобільності 495

Чанишев Р. І.

Британська модель вищої освіти та перспективи її адаптації в Україні 498

Чепурна О. Є.

Моделі цифрової трансформації освітнього середовища університету 502